

והתיקד עד שאול תזותית
ותכלהט מוסדי הרים
זעזי אכלה. גם
והקטב מר-י-י
עם זמות זזלי עפר
ומזד-רים אימדה
יזנק עם איש שיבדה
אש-ביתה מאנוש זכרם
פן יזכרו ער-י-ימו
ולא יהוה פעל כל זאת
ואין בדהם תבונדה
יבינו לאזור יד-נם
ושנים יניסו רבבדה
ויהוה דהסני-ים
ואיבינו פכ-לי-ים
ומעד-מת עמרדה
אשכלת מרדת למו
וראש פדתים אכזר
חדתום באוצר-ד-ני
לעת דתמוט רגלם
וזש עתדת למו
ועל עבדיו יתנזזם
ואפס עצור ועזוב
עור-ז-סיו בו
יש-ד-תו יין נסיכם
יהי עליכם סתרה
ואין אלהים עמדי
מזעזתי ואני אר-פא
כי אשא אל שמים יהי
אם שנותי ברכ-דברי
אשיב נקם לא-ע-י
אשניר זעזי מדרם
מדם זלל ושבידה
ד-ת-נינו גוים עמו
ונקם ישיב לא-ע-י

ותאכל ארץ ויבולה
אספדה עלימו רעות
מוזי רעב ולחמי רשף
ושן בהמת אש-ל-ז גם
מזוזן דתשכל זרוב
גם בזור גם בתולה
אמרתי אפאי-דהם
לולי נעס אויו אגור
פן יאמרו ידנו רמה
כי גוי אבד עצות המה
לו זכמו ישכילו זאדת
איכה ירדף אזור אכף
אם לא כי צורם מנרם
כי לא נצורנו צורם
כי מגפן סדרם גפנם
ענבמו ענבי ר-וש
זמדת ד-ת-נינם ינם
הלא הוא כמס עמדי
כי זנקם ושכלם
כי קרוב יום אידם
כי יד-י-י יהוה עמו
כי יראה כי אולת יד
ואמר אי אלהימו
אשר חלב זבחימו יאכלו
יקומו ויעזר-ם
ראו עתה כי אני אני הוא
אני אמית ואחיד-י
ואין מיד-י מעי-י
ואמרתי חי אני לעלם
ותאחז במשפט יד-י
וכאמרתני אשכלם
וזרבי דאלל בשר
מר-אש פרעות אויב
כי דם עבדיו ינקום
וטפר אד-מדתו עמו

ויבא משה וידבר את כל דברי השירה הזאת באזני
העם הוא והושע בן-נון ויכלל משדה לידען את כל
הדברים האלה אל כל ישראל ויאמר אלהם שיימו
לבבכם לכל הדברים אשר אני מעיד-בם ד-היום
אשר תצוים את בניכם לשמר כל-עשות את כל דברי
התורה הזאת כי לא דבר רק הוא מנכם כי הוא זיינכם